

saadanne Embeder i og under de forffjellige Ministerier, der maae antages at kræve Kjendskab til Lov og Ret, uden at dog den fuldstændige juridiske Examen er gjort til Betingelse for deres Opnaaelse, dog: „Retsfriverembeder, Sagsførerbefstillinger undtagne“ — der indrømmes altsaa disse unge Mænd, som i Henhold til Statens Opmuntring og, ligesom for en væsentlig Deel alle Studerende, ved Statens Hjælp og Understøttelse have taget den statsvidenskabelige Examen, at de kunne faae Udkomst — det er meget vigtigt — til de Embeder, hvorfra de ikke ere ligefrem udelukkede af de Candidater, der have taget fuldstændig juridisk Examen. — Men nu skulle de ærede Medlemmer høre, at imellem de Embeder, som kun kunne blive beklædte med juridiske Candidater, som have taget den fuldstændige juridiske Examen, findes saadanne, som man skulde synes, at manges Anden fremfor disse Candidater, naar de igrigt have været brugte i Embedslivet, maatte være skikkede til. I Forordn. af 29de Januar 1821 § 15 hedder det nemlig: „Sagen uden den, som har underkastet sig en af de i det Foregaaende omtalte tvende Examina“ — det er altsaa den juridiske Examen for Ustuderede og den latinist-juridiske Examen — „og i samme erhøbt Charakter, kan vente at blive ansat i saadant kongeligt eller offentligt Embede, hvortil udfordres Kundskab om Lov og Ret. I Henseende til dem, der efter denne Forordnings Bekjendtgjørelse underkaste sig juridisk Examen, fastsættes som Regel, at ingen Andre end de, der have udholdt den fuldstændige juridiske Examen, kan komme i Betragtning til Ansættelse i Embeder, som: Medlemmer af det danske Cancelli . . .“ Jeg veed ikke, om dette for Diebliffet har Anvendelse paa, at Sagen kan blive Justitsminister uden at have taget den fuldstændige juridiske Examen? — Det vilde da være en Indskrænkning i den Kongen igrigt grundlovmæssig tillagte Myndighed; jeg antager, at det er Noget, som er faldet bort af sig selv, men for igrigt vil det jo ligge i Sagens Natur, at i Almindelighed vil ikkun en saadan Mand blive kaldet til Justitsminister. Dernæst hedder det: „Højesterets Tilforordnede og alle øvrige overordnede og underordnede Dommere; Stift-

amtmand og Amtmand; Overpræsidenten i Kjøbenhavn; Generalauditeurer i begge de militære Stater; Borgmestere i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder, Contoirchefer, Cancellister og Undercancellister under det danske Cancelli og Højesteret . . .“ Det danske Cancelli, hvis Arving Justitsministeriet er, har en Mængde Contoirer, hvis Forretninger hovedsagelig ere af administrativ Natur, og for hvilke den fuldstændige juridiske Examen ikke kan være nogen nødvendig Betingelse, men hvor man skulde troe, at de, som have taget den statsvidenskabelige Examen og aflagt Prøve paa, at de havde Kundskaber i de Dele af Lovgivningen, som jeg har omtalt, maatte være kvalificerede. Jeg udhæver dette først, fordi jeg er overbevist om at blive bedre forstaaet, naar jeg staaer paa Examinensberettigelse, end naar jeg tog Sagen simpelt og naturligt, som den ligger for — jeg benytter Fordommen imod Fordommen. Nu kommer „Justitssecretair og Protocolsecretair ved Højesteret, saa og Justitssecretairer ved Landsoverretterne“ — Justitssecretairernes Arbejde kjender jeg ikke saa nøie, men jeg har en Idee om, at det ikke er meget omfattende og tager ikke megen Tid — fremdeles: „og alle ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn ansatte Contoirchefer; Advocater ved Højesteret og Overretsprocurore samt Sprogprocureur; Auditeurer ved begge Militæretater“ — det er Dommere — „Til de øvrige juridiske Embeder kan ogsaa de have Afgang, som alene have underkastet sig den juridiske Examen for Ustuderede.“ Imellem disse øvrige Embeder er der nogle, som ligge Dommerembederne saa nær, at man vel kan sige, at naar de Paagjældende kunne beklæde de Embeder, som ligge saa nær ved Dommerembederne, maae de ogsaa, naar de for igrigt bleve erkjendte for brugbare, kunne beklæde disse. Nu kommer: „Saa kunne de og, naar Omstændighederne maatte fordre det, constitueres som Underdommere“ — hvori efter min Formening ligger Bevis for, at de kunne være Dommere og at de kunne være det for en længere Tid. — „Ligeledes maae de, naar foringdient gøres, bringes i Forslag til at ansættes som Sagselmænd i Isøland. Dog skal de, der attraae at blive Sagselmænd“ — — —